

Bank Dobrych Praktyk Dydaktycznych – weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych

Efekty uczenia się podczas studiów na kierunku lekarskim obejmują obszar wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Poniżej przedstawiamy przykłady metod, które mogą być zastosowane do weryfikacji osiągnięcia zakładanych efektów uczenia w aspekcie kompetencji społecznych. Materiał został przygotowany przez dr hab. Dorotę Włodarczyk z Zakładu Psychologii WUM i mamy nadzieję, że stanie się dla wszystkich Dydaktyków inspiracją.

Ocena kompetencji z założenia powinna być wielowymiarowa i oparta na zróżnicowanym materiale:

- 1) **kwestionariusze** badające wybrane kompetencje społeczne (zazwyczaj oparte na samoopisie), do wykorzystania przynajmniej do dwóch celów:
 - a) pomiar na początku i pod koniec zajęć - monitoring zmian;
 - b) do oceny własnych ograniczeń i mocnych stron (wzrost samoświadomości);
- 2) ocena kompetencji studenta w oparciu o **obserwowane zachowanie** (np. w symulacji, mini-scence, grze) z wykorzystaniem zobiektywizowanych skal (standard oceny uwzględnia zakres oczekiwanych kompetencji oraz nasilenie lub kafeterię reakcji/zachowania) - może dokonywać wykładowca lub zewnętrzni obserwatorzy (zobiektywizowane skale są tu wzbogaceniem metody obserwacji i pozwalają na jej standaryzację oraz specyzowany charakter i dzięki temu minimalizuje się poziom subiektywności);
- 3) ocena kompetencji studenta **w oparciu o efekty uzyskane u osoby będącej podmiotem oddziaływania**/partnerem interakcji (poziom doświadczeniowy); tym przypadku przynajmniej dwa warianty:
 - a) ocena uzyskanych efektów dokonywana przez osobę będącą podmiotem oddziaływania/partnerem interakcji np. *„czułam, że student-lekarz w całym procesie diagnostycznym uwzględnił moje dobro”*;
 - b) ocena efektów uzyskanych u osoby będącej podmiotem oddziaływania/partnerem interakcji dokonywana przez obserwatorów zewnętrznych (innych studentów lub prowadzącego) np. student-pacjent mógł poczuć się dyskryminowany, bo student-lekarz nie okazał wystarczającego zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;
- 4) **wykorzystanie materiałów audiowizualnych** (albo tylko wizualnych albo tylko dźwiękowych) jako materiału do diagnozy kompetencji społecznych, przynajmniej w dwóch wariantach:
 - a) w oparciu o swobodną wypowiedź studenta np. pozwala ocenić, jakie obszary w zachowaniach i relacjach społecznych student dostrzeża spontanicznie;
 - b) w oparciu o ukierunkowany zestaw pytań (wtedy przypomina to test wiedzy).